

CARTA OBERTA A LA COMUNITAT UNIVERSITÀRIA EN EL
88è ANIVERSARI DE LA FNEC

Avui, 26 d'abril del 2020, la FNEC compleix 88 anys de lluita. Complim vuitanta-vuit anys amb l'orgull de poder mirar enrere i saber-nos fidels mantenidors d'un missatge clar al voltant de l'educació: **Universitat moderna, catalana i de qualitat.**

I **Per què ara?**, el moment és evidentment: marc de crisi generalitzat a la Universitat i la societat. Cal donar-nos esperances i mirar al futur, imaginar el millor demà per construir-lo. Recordem a la Universitat quins són els nostres anhels i el seu esperit compartit.

Tenint present això, la **FNEC-Universitat de Barcelona**, no ha fet més que començar i el seu equip posa l'accent en deu punts que, si bé candents, han d'esdevenir clau de volta de l'avenir. Tots ells han de posicionar de nou a la UB com a punta de llança de la nostra societat en les seves lluites i les seves aspiracions. En un dia com aquest, en el 88è aniversari en companya de la UB, no podem més que desitjar el millor i deixar clar aquest missatge:

- 1) Seguim lluitant per l'ampliació i la consolidació de l'Autonomia universitària.** Una autonomia que impliqui la independència de la institució i li reconegui la importància que es mereix. És el reconeixement d'una majoria d'edat de la nostra educació superior, que es reconegui clarament la tasca i el compromís de formar milers de ciutadans.
- 2) Havent passat un temps prudencial des de l'aplicació de l'Espai Europeu d'Ensenyament Superior (conegut com a Pla Bolonya), cal apreciar fredament el seu impacte i identificar-ne les mancances i les virtuts.**

La **reforma educativa** superior més ambiciosa de la història ha portat a l'harmonització de les titulacions a un nivell mai vist: s'ha potenciat la mobilitat i els lligams internacionals i d'intercanvi laboral arreu d'Europa (**ERASMUS**) i s'ha treballat com mai amb la idea d'ocupabilitat.

Ens cal, però, pensar fredament i amb dades a la mà quina ha estat la seva aplicació en l'àmbit Estatal (en el qual tenim les mans lligades): Cal plantejar seriosament un model en el qual els **estudiants esdevinguin participants actius** dels seus itineraris acadèmics. D'aquesta manera defensem que se'ns retorni aquest crèdit, avui minvat per l'alta especialització i l'híper-burocratització (que també afecta el PAS i PDI).

Cal afrontar el futur amb mirada oberta i esperit solidari, on els diversos actors de la UB participin en la creació de la **transversalitat i interdisciplinarietat** que els nostres

estudiants necessiten no només per a una sortida laboral, sinó per a donar resposta a les inquietuds d'un món en constant canvi.

3) Cercant l'equilibri més adient, apostem per la introducció de les humanitats, tecnologia, matemàtiques, psicologia i d'altres moltes disciplines en tots els àmbits de la nostra **experiència universitària**.

4) Fomentem la **democratització universitària**: La UB, en els darrers temps, ha endegat projectes més o menys ambiciosos de replantejament reglamentari. Però no s'ha vist interpel·lada per caminar cap a un millor model electoral i de control de la seva estructura política.

5) Cal dotar-nos d'un **sistema ambiciós i modern de representació estudiantil**, apostar per la democràcia directa i l'ús de les noves tecnologies. Els estudiants podem votar sense restriccions els nostres representants, cada dos anys i amb llistes tancades i blocades. Un sistema que en comparació al de les Universitats Públiques de Catalunya esdevé arcaic. Caminem, doncs, vers l'elecció directa dels nostres representants, el seu control estricte i transparent, sense excuses, sense retrets.

Cal fer tot això per **tornar la paraula als estudiants**, treballar per tots i apostar per l'augment de la sensació de comunitat dintre de la UB. Hem de sumar els estudiants en la gestió dels drets i deures del col·lectiu, moltes vegades desconeguts i mal aplicats.

Si no ho fem, companys, la nostra tasca que és riquíssima i encoratjadora pot esdevenir un mer mercadeig de vots en un rosari de **jornades electorals buides de sentit**.

Altres Universitats catalanes, fins i tot les més noves o petites, compten amb recursos econòmics prou importants per a mantenir una **vida cultural i associativa més rica** que a la UB, on avui és quasi anecdòtica. Les retallades en recursos i personal administratiu de suport, especialment en el darrer mandat rectoral, han afeblit el nostre potencial com a comunitat en l'efímera però decisiva construcció de la nostra personalitat.

6) Seguim pensant en el **model d'Universitat que volem**, tot caminant cap a la fi de les vergonyes que ens flagel·len des de fa dècades: Treballem sense embuts per la fi dels falsos associats i la sagnia del nostre talent. Humanitzem l'estructura centrífuga que ens afecta i esdevenim un motor de lluita contra la precarietat.

7) Siguem capaços de plantar-nos en la reivindicació del finançament que ens pertoca. La Universitat (això és la seva gent) ha fet esforços immensos en els darrers anys amb una pressió constant i un ofec financer que, amb tot, no ha restat res de la seva capacitat d'innovació i reconstrucció. És hora de retornar a aquesta comunitat tot l'esforç que ha fet en el manteniment de la nostra institució: reconeixem amb orgull l'esplèndida recerca que, tot i l'infrafinançament crònic, ens porta any rere any als **rànquings internacionals** d'excel·lència. Podrem aguantar molt més aquest greuge sense ressentir-se la qualitat?

8) Com a part activa de la societat no podem (ni ahir, ni avui, ni demà) deixar de sentir el patiment de tants en un moment complicat com aquest. La crisi sanitària derivada de la SARS-COVID-19 ens ha assotat de manera descarnada i s'ha emportat a companys, amics i familiars. **Caldrà també pensar en els que ens han deixat** quan tornem a ocupar les aules, els despatxos, els jardins i passadissos dels nostres centres.

La Universitat ha vist tensada la seva **capacitat d'innovació** i, en poques setmanes, ha passat de la docència presencial a la virtual en gran part dels seus ensenyaments. Un context com aquest ha fet evident, per primera vegada en anys, que es trobava **nua davant del mirall**: orgànicament no estava preparada i ha descarregat, sense voler-ho, negligentment, tota la seva tensió en estudiants, PAS i PDI.

Cal fomentar la **resiliència** i estar amatents al futur incert que s'acosta, on la virtualitat acadèmica pot ser un encert o, per contra, el desmantellament de la Universitat tal com la coneixem avui en dia. Haurem de ser crítics, sense por, en la incorporació el millor de totes les opcions possibles, evitant fer sacrificis en va.

9) Llitem per la millora i el desenvolupament dels nostres drets com a estudiants, sense oblidar els deures que venen implícits en la nostra tasca: tots som hereus de lluites compartides per la llibertat, igualtat i fraternitat, sapiguem fer-nos dignes d'aquestes premisses per tal de construir una Universitat com cal.

10) Esperonem la lluita nacional des de la Universitat. La globalització és una oportunitat per fer de la nostra cultura, llengua i història part del mosaic d'un sistema més ampli i modern. Avui només podem imaginar les oportunitats i avantatges que la construcció d'una Catalunya independent ens pot atorgar com a ciutadans. Ens ajudes a fer-ho possible?

Visca **Catalunya,**

Visca la **FNEC,**

Visca la **Universitat de Barcelona.**

@UBfnec

ub@fnec.cat